

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakner, president Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
93 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

En celo leto velja kot en Ameriko	Za New York en celo leto	\$7.00
En leto	Za pol leta	\$3.50
En leto	Za tri mesece	\$2.00
En leto	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnika, prosimo, da se nam tudi prejane bivalne namani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

PROTI PROSTOSTI ČASOPISJA

Pred par dnevi se je vršila v Albany obravnava glede Kennedy-jeve Clean Books predloge. Ta razprava je pokazala, da imamo tukaj še vedno dosti ljudi, ki se zavzemajo za obstojno reguliranje tiskarskih proizvodov. Čeprav ne določa predloga ustanovitve enozmorne oblasti, je vendar njen namen naveden v sodnih procesih standardizacije nazorov in mnenj glede tega, kaj je nepravno ter zatreji vsak tiskarski proizvod, ki ne soglaša s tem standardom. Ta predloga nima sicer nobene prilike, da bi bila sprejeta. Da pa je bila sploh vložena, nam dokazuje zopet, da se deluje v tej državi preostati še vedno za omejitve te prostosti.

Ni mogoče tajiti, da se objavlja knjige, ki vzbujajo v čitateljih nečiste misli in da niso številni članki v listih in številne slike v polnem soglasju z nazori pravno mislečih ljudi. Tukaj pa gre ravno za vprašanje, če ima država pravico ali celo dolžnost da zatre take tiskarske izdelke.

V zadnjih par desetih letih je postalo življenje v hiši in javnosti, v primeri s prejšnjimi časi dosti bolj prosto, tudi v odnoših med obema spoloma. Ta razvoj pa ni bil nameraven ter izveden po zasnovanem načrtu, a tudi ni bil posledica take literature, proti kateri se obrača Kennedyjev predlog. V večji meri je posledica gospodarskih razmer ter večje splošne izobrazbe. Ali naj ima država pravico, da propove pisanje in izdajanje knjig ter člankov v časopisju, ki odgovarjajo tej moderni smeri? Ali naj se ravna pri tem po nazorih, ki so bili prej splošni, katere pa je sedaj opustila pretežna večina izobraženih?

Ze sedaj imamo določbe v kazenskem zakoniku, ki prepovedujejo prokuriranja meja splošne spodobnosti in s temi določbami smo izhajali čisto dobro. Prav nič jih ni treba razširiti. Naravnost nevarno je napraviti sodišča, makar porotna sodišča razsodnikom glede tega, kaj naj bo dovoljeno in kaj prepovedano. Komur ugraja umazane in blato, si bo znal tudi pod omejevalno postavbo priskrbeti vse, česar si bo želel in ljudem, ki nečisto čitati takih stvari, ni treba klicati pomoči države. Tudi v tem oziru bi šlo kot v prejšnji časih s cenzuro. Številne stvari, ki bi bile tiskane v interesu napredka, v interesu države in človeške družbe, bi ostale nepisane, ker bi ne mogli pisatelji vedeti naprej če se jih bo smatralo nedopustnim ali pa dopustnim.

Zadeva cenzure je nadaljni izraz ožrsočnosti gotovih ameriških krogov, ki hočejo izpremeniti to deželo prostosti v protestantovsko nedeljsko šolo ali otroški vrtec. Pri tem pridejo v poštev posebno cerkveni interesi, katerim se zdi, da postaja svet vedno bolj brezverski, kar seveda škodi njih moškjam. Za vsakim nazadnjaškim gibanjem stoje protestantske cerkve in seveda tudi za sedanjim gibanjem glede cenzure Cerkev krogi stoje za Antisilonsko ligo, ki je srečno izvela svojo nakano ter dala deželi blaženo prohibicijo in zijo korupcijo in moralno propadanje naroda kot ga ni bilo opaziti se nikdar prej in nikjer.

Za vsimi nazadnjaškimi gibanji pa stoji tudi kapitalistični interes, ki hočejo da ostanejo delavci zabiti, nevedni in vsled tega bolj pripravljeni za izkoriščanje. Milijonarji so podpirali prohibicijsko gibanje, ker so hoteli odpraviti "vinojeve" ponedeljke ter iztisniti iz delavcev več. Njim samim ni bilo treba odreči se piščiči, kajti njih kleti so polne in če jim zmanjka blaga doma, gredo v Evropo, na Kubo ali Bermudo ter dobe tam vse česar si želi njih srce. Delavce, zaposlen v vroči toplotini ali v rovu, pa naj požira slane ter pije vodo, da ostane zdrav in da lahko dela tlako kapitalističnim izkoriščevalcem.

Zadnji čas je da se napravi konec tem nazadnjaškemu počenjanju, ki je izraz nestrpnosti merodajnih ameriških krogov.

Dopis.

Farrell, Pa.

Dne 21. t. m. so bile odprte vse ponudbe, kateri podjetnik bi cenje postavil to naše poslopje. Dobili smo več ponudb od raznih podjetnikov. Kateri izmed naših rojakov še ni poslal ponudbe, naj jo pošlje. Zadnji čas je 3. aprila. Dne 5. aprila bomo podpisali pogodbo tistim, ki bo najmanj računat.

Prosimo, kateri misli resno, naj navede pošteno svoto. Cena se za danes še zamoči, javno bo pa javljena po rodnim mesečni seji, ki se vrši 4. aprila.

Pridite vsi, ker ta ta do odločilen za nas vse ter zapisan y zgodovino naših rojakov.

F. Kramer,

P O, Box 441, Farrel, Pa.

POZOR

SLAMNIKARJI!

Začnši z jutranjim dnem se bodo vršile tri volitve za upravo unijskega urada v gorenjem delu mesta 30 East 37. cesta.

Izvoliti bo treba upravitelja, tajnika in blagajnika ter tri organizatorje.

Volitve se bodo vršile v četrtek in petek ob pol šestih zvečer do osmih, v soboto pa ves dan do šestih zvečer.

Za upravitelja kandidira dose-danji upravitelj Nathaniel Specter, za tajnika in blagajnika pa Alex Rose, ki je dosedaj vršil to službo. Protikandidat slednjega je M. Vibel.

Za organizatorje kandidirajo naslednji: J. H. Goldberg, Max Goodman, Abram Andelowitz, G. Goldstuck in H. Zukofsky.

DRAGOCENA TAPETA

Starinar George Haardt je kupil v Parizu šest tapet za milijon dolarjev. Slika nam predstavlja eno — "Izprehod kitajskega cesarja". Tapete so bile napravljene začetkom osemnajstega stoletja v kraljevi tvornici v Beauvais.

Ko se je vozil Ninčič skozi Primorje...

"Slovenec" piše: — Ninčič se je že večkrat peljal z vlakom. Ljubljana — Rakek — Postumia Sessana — Opicina Campagna — Trieste. Primorje pusti za trenotek svoje delo in se nehote ozre za vlakom, za trenotek posije žarek v njegovo dušo, nato se loti zopet dela z mračnim obrazom.

Da bi to pot vlak ne rezal tako hitro priporneke zemlje! Pa bi Ninčič videl in slišal... morda bi mu seglo do ušes plakanje častiljive učiteljice, matere petih otrok, ki brani pred visokimi gospodi iz Vidma in Gorice pravico, da si vzgoji svoje otroke v svojem jeziku, morda bi Ninčič slišal plakanje otroka, ki priteče iz šole: — Mama, jaz prav nič ne razumem tistega učitelja!

Trieste — Bivio — Venezia — Roma. Ninčič nas je zapustil s polnim ravnovesjem v srečo, da se domeni v Rimu o Locarni in nemški nevarnosti. Visoka politika, ki jo Primorci kljub svojem egoizmu razumemo in bi ravno radi tega danes ne hoteli tožiti o svojih težavah, če bi ravno danes ne čutili še toliko bolj tega našega bremena. Sicer Ninčiča menda ne bomo motili v njegovih načrtih, saj bo stvar, ko pridejo do njega te vrstice, že dokončana.

V soboto 23. febr. se je zbralo v Gorici okoli 400 učiteljev, med njimi 60 Slovencev, da se udeležijo strokovnega kmetijskega predavanja. Ta udeležba je bila obvezna; učitelje je povabil sam šolski nadzornik. V vabilih je bilo rečeno, da gre za predavanje o "žitni bitki", ki jo je napovedal nedavno Mussolini, da dvigne žitno produkcijo. Po strokovnem kmetijskem predavanju je nadzornik predstavil učiteljem komendatorja Garassija, ki da bo imel dolg govor o fašizmu. Nadzornik je poudaril, da morajo vsi navzoči ostati v dvorani. Prisotni so bili tudi zastopniki oblastev, podprefekt, župan sen. Bombig in fašistovska poslanka Russo in Marani. Garassi, ravnatelj učiteljskega v Vidnu, je začel ostro napadati katoliško učiteljsko organizacijo Nicolo Tomaseo, da izrablja versko-socialistične organizacije ter — Zvezo slovenskih učiteljev, kateri je očital iredentizem in partikularizem, ker neče sprejemati italijanskih tovarštev, znamenje, da jim ne zaupa. Verske nazore fašizma je Garassi označil z naslednjimi potezami: Treba je v otroku prebuditi čuvstvo vere. To pa lahko vrši vsak učitelj, tudi... ateist, le da je fašistovskega duha. Vseeno je, ako otrok najde predmet vere v Bibliji ali Moha-

medu, v Nazarenu ali celo v neznanem osebnem bogu. Glavno je, da goji v prsih čuvstvo vere. Govornik je zaključil s povzdignjenim glasom: — Svetujem vsem učiteljem, da stopijo v fašistovski sindikat. Kdor ni z nami, je proti nam, proti fašizmu, proti državi! — Senator Bombig in podprefekt objameta in poljubita govornika, dvorana ploska. Nadzornik izrazi trinituten odmor, da se učitelji vpišejo v fašistovski sindikat; večina slovenskih učiteljev se dvigne in zapusti dvorano.

Podobna zborovanja so se vršila v Idriji, Cerklenu, Postojni, Ajdovščini in Kanalu. Posebno značilno za razmere, v katerih živi slovenski življenj v Italiji, je zborovanje v Kanalu. Po ognjevitem govoru zopet komendatorja Garassija je vstala slovenska učiteljska, ki izvršuje svoj poklic že četrto desetletje in je spregovorila med grobno tišino proti oblastnikom: — Govorim kot stara učiteljica, pa tudi kot mati petih otrok. Vi slavite ljubezen do rodne grude, proslavljate domovino; toda od mene tirjate, naj svojim otrokom iztrgam iz srea ljubezen do domače zemlje naj jih ne učim narodne govorice. Kako bolečino ste prizadejali materinskemu srcu... Gospa ni mogla več nadaljevati, bolesten jok ji je pretrgal besedo. Zdravilo jo je viharno ploskanje slovenskih učiteljev: razen treh so vsi zapustili dvorano, ostali so na odru predavatelj in oblastniki ter presenečeno in mrko gledali za odhajajočimi učitelji. Tedaj se je dvignil italijanski učitelj Rannich in izjavil: — Odločno sem proti temu, da slovenske učitelje silite v fašizem. Vam je lahko predavati, gospod komandator, ker imate za hrbtom vlado. Ti me, ki si odšli iz dvorane, so pa postavili svojo eksistenco na tehnično; učiteljica, ki vam je razkrila tragično bolečino materinskega srca, je riskirala kruh in pokojnino. S spoštovanjem zrem za te značajne ljudi!

Ostali italijanski učitelji so seveda protestirali proti tej izjavi občritega poštenjaka in so vstopili v sindikat.

Garassi je doživel veliko razočaranje tudi v Ajdovščini. Zborovanje za učitelje ajdovskega okraja se je vršilo 27. februarja. — Po predavanju je ponovil Garassi svoj triumfalni govor. A vstala je italijanska učiteljica Hess in mu zabrusila: — Gospod komandator, to mora biti vendar čudna stranaka, da morate y njo ljudi tako siliti! — Po teh odločilnih besedah italijanske učiteljice so vsi

slovenski učitelji zapustili dvorano.

Kaj bodo italijanski oblastniki storili sedaj? Ali bodo napovedali zopet predavanje o "žitni bitki", da ponovno pritisnejo na slovensko učiteljstvo? Ali jim bodo zagrozili z odpustitvijo iz službe ali s premešitvijo v južne kraje?

Slovenske šole ni več. Nadzorniki so poslali šolskim vodstvom okrožnice, da mora od 1. marca dalje prenehati poučevanje slovenske med takozvani dodatnimi urami. Italijani ne rabijo več slo-

venskih učiteljev. Kdo bo oskrbel za njihove družine?

V Trstu kličejo, tudi slovenske srednješolce na kvesturo. Ni zadosti, da študirajo na italijanskih šolah! — Koliko premoženja imajo vaši starši? Kdo vas vzdržuje? Koliko dobivate od dijaške Matice? V katerem društvu ste organizirani? — Za vse to se zanima tržaška kvestura.

Ko se boste vozili, gospod Ninčič iz Ženeve skozi Primorje, vozite vsaj malo bolj počasi...

Klubi tigrov v Rusiji.

V ruskih garnizijah na Daljnem Vzhodu, tam neke blizu Novokijevskega in tik Mandžurije teče življenje oficirjev Rdeče vojske v nepopisni enoličnosti. Kdor mora tja, mu je naravnost obupno. Če ne kvarta, se zapije, če ne pije, se mora zakvartati. Grehi najhujše vrste so tu v pravem cvetu. Meseci in leta se tu srečujejo eni in isti obrazi in kdor ne gleda vanje, se mora kratkočasiti z zunanjimi sibirskimi tundrami. Pri takem stanju ni nič čudnega, če se ljudje izpreobračajo od dne do dne. Njihovi nazori o življenju, morali in svetu postanejo vse prej kakor človeški. Oficirji postanejo napol divji, pobesne ter si izmisljajo vsakovrstne igre, da si preženejo strašno dolgočasje, ki jih mori, in od katerega bi morali umreti, če se ne bi medseboj uničevali.

Včasih se zgodi, da pride v to ali ono garnizijo oženjen častnik. Njegovo življenje postane neskončno žalostno. Pripeti se namreč vsak dan, da mora moč braniti čast svoje soproge z golim mečem v roki, zakaj častniki, ki žive na daljnem severu so čisto posuroveči ter nimajo nobenega pojma o dostojnosti in dolžnosti napram osebam drugega spola.

Živeči v takih razmerah so ti krasnorničje prišli na originalno idejo, da osnujejo "Klub tigrov". Ti klubi žive samo ponoči. Ko se častniki našitijo terevenke, odidejo na skupen sestanek v hišo, ki so si jo izbrali v ta namen. — Prične se "tigrovska igra". Najprej se oficirji razdele na dve krili, ki sta obe enako močni. Meče se koeke, in kogar zadene usoda, postane lovec, njegov nasprotnik pa tiger. Tako se meče koeke, dokler ni določena usoda vseh lovecev in "tigrov". Lovci se nato preoblečejo v bele obleke, tigri pa v rjave, nase rdeč pas. Ko je vse gotovo, se pojavijo natakariji, ki začno nositi na mizo vodo in alkohol, neko posebno vrsto žganja, ki je pravzaprav čisti alkohol. — Loveci in tigri izpraznijo velike čaše, ki stoje pred njimi na mizi. Na dano znamenje ugasnejo natakariji vse luči, zaklenejo vrata in odidejo spat.

Poveljnik kluba da nato znamenje s piščalko, da se lov lahko začne. Prvi tiger se plazi in skriva po sobi. Zavrčje se navadno v kot dvorane, kjer hoče prevariti lovca in se skuša skriti pred njim. — Naenkrat se pa oglasi zvonček in tedaj počni sred iz revolverja. Tako se začne medsebojno streljanje in zalezovanje "tigrov". Ko je eni stranki strašne igre dovolj, se vloga izmenjajo. Kdor je ranjen, mora takoj zapustiti sobo, lovec pa je slavljen kakor bikoborec v areni.

Neredko se zgodi, da najdejo v rani uri vojaki kraj reke mrtvo truplo svojega poveljnika. — Kdo ga je? Kako je končal?

Boljševiške oblasti se na vso moč trudijo, da bi ta način medsebojnega uničevanja odpravile ali vsaj omejile, toda doslej se ne morejo pohvaliti z uspehom. — Nasprotno, taki klubi neprestano naraščajo, navdušenja za to stransko igro je vedno in vedno več in tudi mladih zrtev, ki dajejo svoje življenje samo za to, ker so jih odrezali od sveta in jih poslali v tako puščobo, kjer ni mogoče živeti človeško življenje.

Na raportu

so bili pri rimskem odposlanecu Riceiju v Trstu fašistovski tajniki iz cele pokrajine. Razpravljale so se stvari, ki zadevajo vse organizacije. Pred vsem pa se jim je jasno povedalo, da je vse prav, kar stori onorevole Ricei. Razložilo se jim je posebno, da je bil popolnoma upravičen izgovor dr. Dompierija iz fašistovske stranke, Ricei ve, da je hudo zadel domače Italijane, ko je izbacil iz fašistovskih vrst uglednega Tržačana odvetaika Dompierija. Tajniki so pokimali, da je vse v redu ter da bodo lepo ponižno pokorni svojem višjemu voditelju. Dompierijev slučaj pa je tak, da bi znal silno škodovati Riceijevi akciji sredi tržaškega fašizma.

Nečloveško postopanje z invalidi.

To označenje ni naše, ampak tržaški invalidi sami so na svojem zborovanju govorili z ogorčenjem o nečloveškem postopanju z invalidi ("Stabilimento tecnico"), ki so vojni pohabljeni. Pozvan je novi odbor, da stori v tem pogledu energične korake, da se bo ravnalo z invalidi, kakor se spodobih med ljudmi. Nadalje so bridko petožili, kako delajo z invalidi zdravniki v vojaški bolnici v Trstu, ko določajo njihovo zdravstveno stanje. To so samovoljne in nezakonite metode. Grdo se postopa tudi z bolniki v zavodu. Pričelo se je izzvenele vprotest, ki bo mogoče sprejet na kompetentnih mestih z nevoljo in tako ne bo nič pomagal. Usoda invalidov je grenka marsikje.

NAZNANILO.

Rojakom v Chicago, Ill., naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

Mr. J. FABIAN,

ki je pooblaščen pobirati naročnino, kakor tudi naročila za oglase in knjige, ki jih ima "Glas Naroda" v zalogi.

Rojakom ga toplo priporočamo

Uprava "Glas Naroda".

SEVERAS

NAGLO

skušajte ustaviti prehlad.

Takojšnji napad prehlada se da ustaviti z rabljenjem Severovih Družinskih Zdravil. Nobena stvar ni bolj ša za povrnitev vaše zdravila kot so tukaj priporočena zdravila. En poskus vas bo prepričal.

Severa's Antiseptol
ozdravi bolni vrat.

Gotovo zahtevate takojšnje odpravo pri obolenju vratu. Severov Antiseptol vam ublaži ter ozdravi bolni vrat takoj. Cena 35c in 50c.

Severa's Cough Balsam
zoper mučni kašelj.

To glasovito zdravilo je pomagalo ljudem z občutno uspešnostjo od početka — to je pred petindesetimi leti. Zelo prijeten za jemanje. 35c in 50c.

ZOPER PREHLAD VZEMITE: SEVERA'S COLD and GRIP TABLETS, 30c.

Dobite jih v vsaki lekarni.

W. F. Severa Co. Cedar Rapids, Iowa

W.F. SEVERA CO.

Peter Zgaga

Pri prihodnjih volitvah bodo imeli volilci države New York najbrž priliko glasovati glede prohibicijskega vprašanja.

Če bi se tega glasovanja ne udeležili butlegarji, bi najbrže zmagali mokranci.

Uradno pa je dognano, da je v newyorški državi najmanj sedemdeset tisoč butlegarjev.

Sedemdeset tisoč glasov pa že nekaj šteje, ako so oddani za sušo.

V Passaicu in sosednjih mestih strajkajo predelci. Zastrajkali so, ker s pičlo plačo, ki jo tovarne plačujejo, ne morejo živeti. Nekateri zaslužijo komaj po trideset centov na uro.

Danes pa čitam v listih zanimivo poročilo o Julisu Forstmannu, lastniku največje predilnice v Passaicu.

Obiskal je "staro domovino" ter se vrnil s svojo ženo in hčerko v Ameriko.

Na parniku so imeli stanovanje, sestojelo iz 6 prostornih kabin. Samo vožnja preko morja je stala par lepih tisočakov.

Milijonar ima povsod, kamor pride, svojo domovino. Njegova domovina je ves svet, ker ni ničesar lažjega kot domovinsko pravico kupiti z denarjem. Kadar hoče uživati, ne pozna nobenih narodnostnih meja.

Forstman je bil s svojo ženo in hčerko v Italiji, na Rivijeri, v Švici in končno tri mesece v Egiptu.

Zapravljal je bogastvo katero so mu ustvarili delavci.

Tisti delavci, katere so policisti s krepelci pretepali, z vodo polivali in z bombami obmetavali, ker so zahtevali, naj jim vodstvo Forstmanove tovarne za delo in pošteno delo že vsaj toliko plača, da bodo mogli živeti.

Med francoskim frankom in francoskim kabinetom je neka čudna zveza. Kakorhitro frank pada, se par dni za njim tudi kabinet prekuene.

Bivši romunski prestolonaslednik princ Karol se je najprej odpovedal prestolonasledstvu, nato je pa zavrgel vse plemenitask naslove ter postal navaden državlján z imenom Karol Caraiman.

Fant se bo še naredil ker ni tako neumen kot bi kdo mislil.

Ali je bluff ali je tiskovna napaka?

V nekem ljubljanskem listu čitam kratko zgodovino Kovertovega lista.

Odstavek se glasi:

Jeseni 1891 je bil rojen prvi in takrat edini slovenski list v Ameriki "Amerikanski Slovenec". Bil je skromen v obliki in vsebini, slovesni sinček Antona Murnika, skromnega Slovenca v Chicago, Ill. Čez par mesecev je že novorojenčku zmanjkalo nad vse potrebne hrane — denarja. Moral se je seliti proti severu. Pokojni Monsignor Buh, takrat župnik cerkve sv. Martina v Tower, Minn. ga je kupil od Antona Murnika za 60.000 dolarjev.

Če je tiskovna napaka, naj jo blagovoli Koverta "popravi". Če je pa bluff, mi tole rečem: Ako je bil "Amerikanski Slovenec" kdaj vreden šestdeset tisoč dolarjev, se mu je vrednost zmanjšala za \$59.500, kakorhitro se je začel Koverta plaziti krog njega. Kot znano, ga je kupil Koverta za petsto dolarjev. Danes pa še toliko ni vreden.

Vprašanje:
Dragi Zgaga:

Povem ti, da sem že pet mesecev strašno žaljubljen. Ali veš, če je proti žaljubljenosti kakozdravilo? Zelo ti bom hvaležen.

Pečlar, Forest City, Pa.

Odgovor:
Pravijo, da je edino zdravilo proti žaljubljenosti zakon. Kar oženi se, prijatelj, pa te bo kmalu vsa ljubezen minila.

Henry Murgar:

LA BOHEME

Slike iz življenja ciganov.

(Nadaljevanje.)

IV.

Ali Rudolf ali Turek po sili.

Izobčen od negostoljubnega gospodarja, je Rudolf živel že dalje časa bolj nestalno kot oblaki in se izpopolnjeval po svojih najboljših močeh v tem, da je hodil spat brez večerje ali da je večerjal, ne da bi šel spat; njegov kuhar se je imenoval Slučaj in stanoval je čisto v hotelu "Pod milim nebom".

Vendar sta bili dve stvari, ki nista nikdar zapustili Rudolfa in teh težkih časih, njegov humor in rokopolis "Maščevalec", drame, ki je naredila križev pot po vseh pariških odrih.

Ko so ga nekega dne pripeljali v policijsko stražnico radi nekega preveč razuzdanega plesa, se je znašel pred obrazom svojega strica, gospoda Monetti, pečarja in narednika nezodne garde, ki ga ni videl Rudolf že celo večnost.

Ker je strica Monetti ganila nesreča njegovega nečaka, je obljubil, da bo izboljšal njegov položaj, in videli bomo, kako, če se čitatelj ne ustraši iti v šesto nadstropje.

Prinimo se torej za ograjo in pojdimo kvišku. Ur! Stopetindvajset stopnic! Sino že zgoraj. Se en korak in v sobi smo, in še eden, in ne bili bi več v njej. — Majhno je to pa visoko; sicer pa dober zrak in lep razgled.

Pohištvo sestoji iz več karninov po pruskem načinu, dveh peči, štedilnikov, ki zaslužijo to ime posebej, če se v njih ne kuri, iz dučata čevli iz rdečih gline ali pločevine, iz kope drugih kurilnih priprav; da zaključimo inventar, naj navedemo še visoko mrežnico, pritrjeno na zid z dvema žebeljema, stol za na vrt, ki mu manjka ena noga, svečnik, okrašen z nastavkom, in različnih drugih umetnin in redkosti.

Kar se tiče druge sobe, to je balkona, ga pretvarjata dve pritlikavi cipresi v loncih v park za polni čas.

V trenutku ko vstopimo, končujo se gosti v teh prostorih, mlad mož, oblečen kot Turek iz komične opere, obed, s katerim neprestano greši proti zakonom prerokov, kot naznanja prisotnost bivše krače in steklenice, prej polne vina. — Ko je mladi Turek končal obed, se je po orijentalno zleknil po tleh in začel malomarno kaditi iz turške pipe z znakom I. G.

Ko se je tako vdaljal azijski blaženosti, je od časa do časa pogledal po hitu novofundlanskega psa, ki bi bil brez dvoma odgovoril na to božanje, če ne bi bil iz gline.

Naenkrat se je začel na hodniku šum korakov, vrata so se odprla in v sobo je stopil mož, ne da bi bil rekel besedice, šel naravnost k eni od peči, ki je služila za pisalno mizo, odprl pečna vrata in iz vlekel ovoj papirjev, ki jih je začel pazno motriti.

— Kaj, — je vzklitnil novodošlec z močnim pijemontskim naglasom, — nisi še končal poglavja o pečnih cevih?

— Dovolite, stric, — je odgovoril Turek, — poglavje o cevih je med najinteresnejšimi v vaši knjigi in zahteva skrbnega študija. Baš sedaj ga proučavam.

— Nesrečnež, vedno mi govoriš isto. Kje pa je poglavje o centralnih pečeh?

— Centralni peči je prav dobro. A propos, stric, če bi mi mogli dati malo drv, bi mi to ne bilo težko. Tu je mala Sibirija. Tako me zebe, da bi pal termometer pod ničlo, če bi ga le pogledal.

— Kaj, porabil si že eno butaro?

— Dovolite, stric, med butaro in butaro je razlika. Vaša je prav majhna.

— Poslal ti bom klado varčivosti. Ta drži toploto.

— Prav zato pa je ne oddaja.

— Dobro, — je rekel Pijemontez ter odšel, — poslal ti bom butarico drv. A poglavje o centralnih pečeh bočem imeti jutri.

— Ko bom imel ogenj, bom dobil inspiracijo, — je dejal Turek, ko so se vrata dvakrat zaklenila.

Če bi pisali tragedijo, bi bil to trenutek, da nastopi konfident. Imenoval bi se Nouredin ali Osman in bi se približal našemu junaku z obrazom diskretnim in obenem protekorskim in bi spretno izjavil iz njega skrivnost s temi le stihii:

Katera žalost tare vašo visokost? Čemu na vašem čelu ta blest? Je proti vašim ciljem Alaha modrost, morda pa Alija divjakega strogoš? Čez morje sinje vam odvedla je dekle, ki vašim čila je očem nad druge vse!

A ne pišem tragedije, in kljub temu, da nam je treba konfidenta ga moramo pogrešati.

Naš junak ni to, kar je videti, turban še ne naredi Turka. Ta mladi mož je naš prijatelj Rudolf, ki ga je sprejel njegov stric, za katerega urejuje sedaj priročnik "Perfektni pečar". Gospod Monetti, ki je bil vnet za svojo umetnost, je posvetil vse svoje življenje pečarstvu. Ta pošten Pijemontez je priključil za svojo uporabo maksimo, ki je skoraj odgovarjala Ciceronovi maksimi, in v elipih trenutkih navdušenja je vzklital: Nascuntur — pe — čarji. Rudolf je dobival hrano, posteljo, stanovanje itd., in je imel prejeti po končani Priročnik knjigi nagrado sto cekinov.

Da bi vzpodbudil svojega nečaka k delu, mu je Monetti v prvih dneh velikodušno dal predujem 50 frankov. A Rudolf, ki že eno leto ni videl tolike vsote, je šel v premistru svojih cekinov z doma napoln in je ostal zdoma tri dni; četrti dan pa se je vrnil sam.

Monetti, ki se mu je mudilo, da bi videl svojo Priročnik knjigo dokončano, kr je računal, da bo dobil diplomu, se je bal novi huposti, lovsčin pri svojem nečaku; in da bi ga prisilil k delu in mu zabranil iti z doma, mu je vzel obleko in mu na mestu nje pustil oblačilo, v katerem smo ga pravkar videli.

Kljub temu ni znameniti Priročnik nič bolj napredoval, ker je popolnoma nedostajalo Rudolfa za te vrste literaturo potrebnih strun. Stric pa se je maščeval nad to leno brezbriznostjo napram pečarstvu s tem, da je izpostavil nečaka mnogemu trpljenju. Včasih ga je priključal pri jedi in odtegnil mu je večkrat tobak.

Ko se je bil Rudolf neke nedelje strašno ospotil v krvi in črnihi nad znamenitim poglavjem o pečnih cevih, je zlomil pero, ki mu je žgalo prste in je šel na izprehod v park.

Kot da bi ga jezili in mu vznemljali še zavist, si ni upal pogledati enkrat samkrat okoli sebe, ne da bi opazil na vseh oknih, kako kdo kadil.

Na pozlačenem balkonu neke nove hiše je lev v spalni suknji žvečil med zobmi aristokratsko havanko. Nadstropje višje je umetnik pušil predse dehtečo meglo tobaka iz Levantia, ki mu je gorel v pipi iz jantarja. Pri oknu neke krčme je ogromen Nemec penil pivo in z mehanično točnostjo odpihoval goste oblake, ki so prihajali iz njegove ogromne pipe. Slednjič so kadili vsi peči, ki so polnili ulice.

— O joj! — je povzel Rudolf z zavistjo, — razen mene in peči mojega strica kadi ob tej uri vse v stvarstvu.

(Dalje prihoduji.)

LUTHER BURBANK, STAR 77 LET

Slika nam kaže svetovnoznanelega vrtnarja Luttra Burbanka, ki je pred kratkim praznoval v Santa Rosa, Cl. svoj 77. rojstni dan.

Izpred starokrajske porote.

Prebrisana sleparka.

Maribor, 2. marca.

Dne 1. novembra 1925 je prišel posestnikov sin Janoš Luter v pisarno trgovca Josipa Benka v Murski Soboti in izjavil tamkajšnjemu uradniku dr. Geigerju, da prihaja imenom posestnika Gregerja, ki prosi, da se izroči na račun prihodnje dobave prašičev in telet predujem v znesku 20.000 dinarjev. Predložil je hkrati madžarsko pismo, s katerim je bil pooblaščen za dvig denarja. Toda to pismo je po kasnejši ugotovitvi spisal sam in potvrdil tudi Gregerjev podpis, slog in pisavo. — Slepčarija se mu je popolnoma posrečila. Ker je Greger tako običajno jemal denar na račun, je Benko tudi to pot izročil Lutru zanj 20.000 dinarjev. Luter je podpisal izstavljeno pobotnico z imenom France Novak in nato pobegnil.

Porotniki so potrdili vprašanje glede goljufije, naka je bil Janoš Luter obsodjen na poldrugo leto težke ječe.

Povojni sleparski trgovec.

Maribor, 3. marca.

Pred porotniki je stal trgovec Friderik Figlmüller, ki je pod napačnim imenom Josip Grogel ogoljufal mariborsko trdiko Gaspari Fangerja za preko 10.000 dinarjev.

Figlmüller je bil od leta 1920 do 1922 samostojen trgovec v Dubrovici in Savskem Marofu. Njegova trgovina pa ni uspevala, ker ni plačeval blaga in je prišel končno v konkurz. Nato je vzel za nekaj časa v najem neko posestvo v Župelevecu pri Brezicah. Najbrže pa mu ni bilo za težko delo, zato je začel naročati razno blago koncem julija 1924, deloma pod lastnim, deloma pod tuji imeni. Radi teh dejanj ga je okrožno sodišče v Celju že dvakrat obsodilo. Kljub temu ni prenehal s svojim goljufivim postopanjem. Osleparil je tudi znano ljubljansko trdiko Peter Kozina, kateri je izjavil precejšnjo množino čevljev z obljubo, da bo takoj plačal. Kasneje pa se je izkazalo, da je naročil blago pod napačnim imenom, naka je bil obsodjen v Celju na en mesec ječe. Na podoben način mu je nasel tudi trgovec Edmund Koebelek v Kranju in končno trdika Gaspari Fanger v Mariboru, kateri je izjavil na goljufiv način blaga v skupni vrednosti 12.000 dinarjev. Obtoženec je goljufijo v polnem obsegu priznal in navedel v svojo obrambo, da se je samo zato posluževal imena Josip Gregl, ker je vedel, da na svoje ime ne bo dobil ničesar več.

Obsodjen je bil na osemnajst mesecev težke ječe.

Mlad zločinec.

Celje, 3. marca.

Ign. Hribar, 17-letni rudniški delavec v Trbovljah, je 1. februarja popival z židarjem Maksom Rihterjem v dveh gostilnah v Trbovljah in pri svoji sestri Angeli Hočevar v Retju, kamor sta pristojno odpihovali goste oblake, ki so prihajali iz njegove ogromne pipe. Slednjič so kadili vsi peči, ki so polnili ulice.

— O joj! — je povzel Rudolf z zavistjo, — razen mene in peči mojega strica kadi ob tej uri vse v stvarstvu.

pak je odšel zopet v dolino. Srečal je Franca Pirnika, ki se je vračal nekoliko vinjen domov s kolodvora. Povabil ga je s seboj, da gresta skupaj k dekletu. Spotoma je vprašal Pirnika, da li ima kaj denarja s seboj, naka je Pirnik potegnil iz žepa listnico in mu pokazal nekaj bankovcev v znesku 250 dinarjev. Ko sta prišla na označeno mesto pri Retjah, je začel Hribar nagovarjati Pirnika na neravno spolno občevojanje z njim, kar je ta seveda odklonil. Nato ga je Hribar nenadoma udaril s pestjo po nosu, da se mu je vtila kri in zakričal: — Denar sem ali pa smrt! — Pirnik je zbežal in prišel v barako št. 130 v Retju, kamor je prišel za njim tudi obtoženec z odprtim nožem v roki in se tam vpi, da ga bo zaklal. — Hribar je priznal vse, zagovarjal pa se je s pijanostjo. Ljudski glas o njem je zelo slab. Bil je še kot mlad fantek jako nevaren tujemu imetju. Varnostna oblast ga je oddala v šalezijski zavod v Radni pri Boštanju, a je od tam ubežal. Ko so ga lovili, je skočil v Savo in od tam grozil s kametjem odraščeni zasledovalcem. Istotako je ubežal tudi iz zavoda v Rakovniku. Materi, ki ga je svarila, je žugal s sekuro in jo tudi enkrat obreal.

Senat je stavil porotnikom samo vprašanje hudodelstva ropar, katero so porotniki tudi potrdili. Obsodjen je bil na tri leta ječe z enim postom in trdim ležiščem vsako četrtletje.

Posledice pijanosti.

Dne 25. marca 1925, okrog ene ure popoldne so se podali Jožef Zbil starejši in njegov sinove Jožef in Slavko od doma na bližnjo okrajno cesto v Ljubiji, da bi se tam učili kolesariti. Pripeljal se je s svojim kolesom tudi Franc Reberčnik in se pri njih ustavil. Tudi žena Marija Zbil je prišla za njimi. V tem je privozil z Mozirja voz, na katerem so sedeli rekruti, ki so se peljali na kolodvor v Rečico na Paki. Voznik Jožef Krznar je vozil iz Nove Štite fantke Jožefa Goloba, Janeza Zabrznika, Janeza Repenska in Rudolfa Pika. Spotoma sta prisledla še dva neznana fanta. Med kolesarji in rekruti je nastalo prerekanje, naka so fantje poskakali z voza. Pri tej priči je vzgel eden izmed fantom Jožefu Zbilu starejšemu v glavo kamen. Poškodba je bila zelo težka in je imela za posledico dolgotrajno bolehanje, trajno oslabljenje govora in trajno nezmožnost opravljanja poklica. Dejanja je bil osunjen Jožef Golob, 22 let stari posestnikov sin v Šmiklavžu. Ker pa je bil takrat pri vojaških v Južni Srbiji, je prišel šele sedaj na zatožno klop. Golob dejanja ni niti priznal, niti tajil. On pravi: — Če rečem, da sem storil, lažem, če pa rečem, da tega nisem storil, pa tudi lažem, ker sem bil tako pijan, da se ničesar ne spominjam.

Senat je stavil porotnikom sledeča vprašanja: Eno kot glavno vprašanje glede težke poškodbe s katero je bila združena smrtna nevarnost in je imela za posledico odprtenje možganov, in dve dodatni vprašanji. Ali je ta poškodba povzročila trajno bolehanje in ali je bil Golob v trenutku dejanja popolnoma pijan. Porotniki so

glavno vprašanje potrdili enoglasno s pristavkom, da obtoženec dejanja ni izvršil s takim orodjem in na tak način, da bi bilo to smrti nevarno, drugo in tretje vprašanje so pa soglasno zanimali. Na podlagi tega izreka porotnikov je bil Golob obsodjen na deset mesecev težke ječe z enim postom in trdim ležiščem vsak mesec. Poleg tega mora povrniti vse stroške sodnega postopanja in plačati poškodovaneu odškodnino v znesku 10.000 dinarjev.

Potres v Illinoisu.

HARRISBURG, Ill., 22. marca.

Danes se je pojavilo tukaj več močnih potresnih sunkov, ki so trajali po petnajst sekund. Potres ni povzročil nobene škode.

Rada bi izvedela za naslov svoje tete APIJA STAN, po prvem možu JAFI FRANCISKA RUSKA iz sela Vunyhova, župnija Maramareska, zdaj omožena s Slovincem FRANKOM GABER. Kdor kaj ve o nji, naj mi poroča na naslov: Mary Kuby, Box 174, W. Brownsville, Pa. (2x 24.25)

†

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da je dne 11. marca umrl po kratki bolezni v starosti 49. let naš priljubljeni soprog, oziroma oče

JOHN SKUBIC.

Pokopan je bil 13. marca na slovenskem pokopališču Sv. Jožefa. Doma je bil iz Zatičine. Tukaj zapuša ženo in pet otrok in enega brata in enega brata pa v Cleveland, Ohio.

Tem potom se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali v času bolezni in smrti. Posebno se pa zahvaljujemo Tereziji Oven in g. župniku Rev. F. M. Jevniku za lepe pogrebne obrede ter za darovane vence družinam: John Skubic, Frank Oven, Jak. Mihevec, Frank Skubic, Frank Oražen, Jos. Turšič, Mihael Župančič, John Dobish, Louis Kozlečar, Cleveland, Edith Krizmančič, ter društvu Zvezda, št. 372 S. N. P. J. in postaji U. M. W. of America, društvu sv. Jožefa, št. 12 K. S. K. J. in društvu Zvezda za spremstvo pri pogrebu.

Hvala vsem, ki so ga prišli kopt in ga spremili k večnemu počitku. Še enkrat vsem skupaj prisrčna zahvala.

Ti pa dragi mož, oziroma oče, počivaj v miru in na svidenje nad zvezdami.

Žalujoci ostali:

Mary Skubic, žena.

John, Anton, Martin, Joseph, sinovi.

Jennie, hči.

Forest City, Pa., 21. marca 1926.

†

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in znancem, da je nemila smrt pobrala iz naše srede ljubljenežega sina oz. brata

ANTONA BAMBICH.

Dne 21. aprila je zavedno zatnil oči v starosti 21 let. Rojen je bil v Ameriki. Ob tej priliki se prisrčno zahvalimo vsem za izraženo sočutje. Prisrčna hvala darovalcem, ki so darovali \$41.75, hvala vsem, ki so darovali vence ter nas tolažili v urah žalosti. Pokojnik je bolehal šest mesecev. Posebno se moramo zahvaliti Mrs. Rozaliji Suster in Mrs. Neški Sušterič, ker sta kolektali. Hvala družini Dren, hvala pokopniškovemu bratu, Jožetu Dren, družini Juvane, družini Samce, družini Brožič, družini Kovarčič, družini Trlep, družini Zlatorepec, družini Cvar in vsem ostalim, ki so nam priskočili na pomoč.

Žalujoci ostali:

Anton in Frances Bambich, starša.

Frank, John, Louis, Joe, bratje.

Frances, Stefanija, sestre.

Frank Starc, ujec.

John Bambich, stric.

Jera Dren, teta.

Buhl, Minn.

Gledališče-Glasba-Kino

"ZAMENJAN ŽENIN".

Prihodno nedeljo 28. marca bo Slovensko dramatično društvo "Ivan Cankar" priredilo zadnjo slovensko igr v tej sezoni. Ta zadnja igra bo izvirna štiridejanska veseloigra "ZAMENJAN ŽENIN". Igra je spisal pisatelj najboljših nemških veseloiger pretekle dobe Roderich Bendick. Vzeta je iz najboljših mesečinskih krogov in je posteno krokarstvo zamotana.

Kdo je ženin? Kdo je mož? To sta vprašanji v igri. Baron Wallbeck, ki je bil še samec, je začel v vas k ženi svojega prijatelja dr. Rojnika, baš ko je tega iskala policija, da ga odvede v zapor radi dolga, ki ga je naredil pri kartah. Dasi je bil še ves poparjen, ker ga je prijateljova žena posteno napodila, je imel še vedno toliko pristojnosti duha, da se je izdal policiji za dr. Rojnika in odšel mesto njega v zapor. Kmalu nastane pa zmešnjava v ječi, ko se tam prostovoljno prikladi dr. Rojnik sam. Ne verjamejo mu, da je en on, ki je. Ko mu pokažejo prijatelja barona Wallbecka, se spoznata in mu baron deloma pojasni zdelo. Ker bi moral zaper trajati 14 dni, pošlje baron svojega prijatelja dr. Rojnika na svoje zadolženo posestvo, da ga proda in se tam snide z bogato njegovo nevesto Adelgundo. Imenitno je gledati plemenito Adelgundo, ko zavrne brezbriznega dr. Rojnika. Tekom svojega bivanja v ječi,

se je baron Wallbeck strastno zaljubil v ječarjevo hči Hermino, ki ga tudi srčno vzljubi. Zato nastane veličansko vznemirjenje, ko se izve, da je dr. Rojnik, ki bi bil moral biti zaprt — oženjen. Matildin oče hoče barona ubiti. Kot divji teče na stanovanje dr. Rojnika in izpove njegovi ženi Matildi nezvestobo njenega moža. Ko pride dr. Rojnik domov, ga žena pošteno okara in ga že hoče za vedno zapustiti, ko pride baron Wallbeck. Kmalu pride še Hermina in Adelgunda. Med splošnim presenečenjem se zagotvetne in skrivnostne razmere med pesameznimi pojasnijo in ob koncu najdemo v srečnem stridenju tri pare zadovoljnih ljudi.

Tudi ta igra bo lepo opremljena. Kulise v ječi bodo nekaj posebnega. Smeha in napetosti bo čez mero. Igra je v mnogih oziirih podobna "Čarličevi teti" in je na nekaterih mestih še dosti boljša. Popoldne igra odsek Slovenskega mladinskega orkestra, zvečer pa Clairdoman orkester pod vodstvom rjaka Hočevarja. Vstopnice so v predprodaji v pekariji Bradac.

Še enkrat! To je zadnja slovenska igra dramatičnega društva "Ivan Cankar" v tej sezoni!

VOJAKI. NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V 7DRŽENIH DRŽAVAH.

SLOVENSKO DRAMATIČNO DRUŠTVO

Ivan Cankar

priredi

imenitno štiridejansko veseloigro iz življenja

— — — ZAMENJAN ŽENIN — — —

v NEDELJO, 28. MARCA, 1926

na odru Slovenskega Narodnega Doma v Clevelandu

TO BO ZADNJA SLOVENSKA IGRA DRUŠTVA "IVAN CANKAR" V TEJ SEZONI!

Cene običajne.

Začetek pop. ob 2. uri. Zvečer točno ob 8. uri.

Vstopnice v predprodaji v pekariji Bradac v Slov. Narodnem Domu.

POLOVICA DOBIČKA TE PREDSTAVE GRE SLOVENSKI ŠOLI SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA.

SMEH IN SKRIVNOST!

ZASTAVE

SVILENE AMERIŠKE, SLOVENSKE IN HRVAŠKE
REGALJE, PREKORAMNICE, TROBOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITD
Sigurno 25% ceneje kot drugod.
VICTOR NAVINSEK,
331 GREEVE ST., CONEMAUGH, PA.

INFLUENZA

izčrpa vašo moč živahnost

Pusti vas dolgo časa oslabiljenega in nezmožnega. Zaščitite se pred njo s tem, da zaustavite brez zamude zgodnje prehlade.

PAIN-EXPELLER

Varstvena znamka Reg. U. S. Pat. Off.

dobro vdrgnen v prvi ali drugi pravi kri v kroženje, prepreči zastajanja krvi ter odpravi zastarele prehlade.

35c. in 70c. v lekarnah.

Pravi ima varstveno znamko SIDRO.

F. AD. RICHTER & CO. BROOKLYN, N. Y.

BERRY & SO. 5th STS.

Pozor rojaki!

V zalogi imamo

SVETO PISMO

(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

La Bohème
OGLEJTE SI TO KRASNO KINO SLIKO
Dvakrat dnevno: 2.30 — 8.20
EMBASSY THEATRE
Broadway in 46th Street

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

55

(Nadaljevanje.)

— Sigrid, vi ste bolna, — je prekinil Spini mučni odmor. To jo je zopet spravilo k zavesti. Ne, le njemu ne pokazati, da se ga boji!

Bila je v njegovi oblasti in če bi mogel čitati njene misli — vse, vse bi bilo izgubljeno! Njena bodočnost? Da, vedela je, kaj je bila njena bodočnost: življenje ob strani moža, katerega je ljubila s strastjo ki je naraščala vsaki dan, ker je dobro vedela, da je ne ljubi. Postal pa bo njen, ko bo nadomestila otroku mater, ko bo videl v njej njeno nemo — ko ne bo Iris več.

Pri teh mislih se je stresla.

— Pojdiva nazaj — je vzkliknila hripavo, — mislim, da sem bolna.

— To mislim tudi jaz, Sigrid, — Ali vam nisem rekel takoj, da je bedasto napraviti v premočni obleki izprehod v te mizle prostore! — je odvrnil Spini ter jo tesneje privil k sebi.

Se bolj močno jo je streslo, a vendar je trpela njegove nežnosti, da se ne izda onemu, katerega je sama izdala.

— Odvedite me nazaj v mojo sobo, — je mrmrala ter naslonila svojo glavo na njegova prsa. S tem je res prekanila vedno nezaupnega.

Ko sta se vrnila v prejšnjo sobo, je videl Spini na prvi pogled, da je prazna, — bela postava se je očividno naveličala čakanja.

Tukaj je bolj ugodno, — ali nečete nekoliko počivati? — je vprašal Spini ter pokazal na naslonjačo, ki je stala poleg temnega kamina.

— Rada bi se vrnila v svojo sobo, — ne počutim se dobro, — je odvrnila Sigrid in njen blede obraz je pričal, da govori resnico. Molče jo je povedel naprej ter ugasnil svečo. Sigrid se je izvil iz njegovega oprijema.

— Ostanite tukaj, — dokler ne bom v svoji sobi, — je zasepetala s starim, trdnim glasom.

— Sigrid ...

— Le pomislite, če bi naju kdo videl, — je posegla vmes. — Vzemimo pa, da naju je že kdo videl, — je odgovoril ter se ozrl vanjo.

Postala je se bolj bleda kot je bila poprej in njen pogled je postal preteč.

— Zakaj me mučite s takimi nemogočimi možnostmi? — je zasepetala hripavo, — Če naju je kdo videl, potem je bila to najina zadnja pot, Signor Spini.

— Seveda, kajti naslednja pot bo vodila v cerkev, — je odvrnil Spini z odvažnostjo, ki bi ne mogla biti bolj mizna in uničujoča.

Sigrid pa je zopet našla ves svoj pogum, potem ko je vedela, da se ne nahaja več brezpogojno v oblasti tega človeka. Vrgla je glavo nazaj ter se ozrla trdno vanj.

— Kako gotovi ste svoje stvari! — je vzkliknila porogljivo. — Popolnoma gotovi, — je rekel, se sklonil k njej ter ji pogledal globoko v oči.

— Zakaj? — je odgovorila. — Ničesar nisem obljubila ...

— Sigrid, — je rekel preteče, — ali ste me kdaj, le za četrt ure, snatrala za človeka, s katerim se j mogoče šaliti?

To jo je pravočasno posvarilo.

— Mene zebe, — je rekla ter se stresla.

— Da, bolna ste in lotila se vas je mrzlica, — je rekel, hitro pomirjen od njenega nežnega tona. — Lahko noč, Sigrid!

— Lahko noč, — je ponovila s povešenimi očmi. — In, kaj ne, kar ste prej govorili o strašnem razkritju, — to je le zmota?

— Nikakor ne, Kako bi mogla biti zmota, če sem zrl s svojimi lastnimi očmi v ono grobnico? — je šepetal vneto. — In če ne za kriva nobenega zločina, zakaj ga skrivajo pred celim svetom in zakaj vesta za skrivnost le knez in njegov čedni služabnik?

Z naglimi besedami je nato sporočil Spini, kar je slišal dan no prej od kneza in služabnika.

— Ali se dvomite, Sigrid? — je zaključil.

— Treba je priti stvari na dno, — je odvrnila obotavljaje. — Ali se vam ni le zdelo kot krsta, kar ste videli?

— Bila sva na polovici poti, da se prepričava o tem.

— Storite sami, če mora biti že danes, — je odvrnila medlo. — Ali boljše, — pustite celo stvar. Kaj naju briga?

— Pri Bogu, misli sem vendar, — je rekel tako glasno, da mu je morala položiti Sigrid roko na usta.

— Da, da, — je zasepetala, — jaz ne vem, kaj govorim. Pozno je že, Ali si sva zela lahko noč? Da, tako je bilo. Ali hočete čakati do jutri? Jutri pojdeva skopaj podnevi.

— Da, — je odvrnil počasi, — Mogoče bom se pred tem izvedel kaj več. Kakorhitro pa si bom svest svoje stvari, se ne bom pomisljal niti eno uro več in skrivnost mi bo služila, da si pridobim vašo roko, — tudi če bi morala skrivnost nato izginiti.

— Izginiti? — je rekla Sigrid s čudnim povdankom.

— Da, Moja častihlepnost ne sega tako daleč, da bi spravil plenica pred sodišče.

— Čudna velikodušnost, — je rekla Sigrid, a Spini ni mogel spoznati, če govori občudovalno ali zaničljivo. Skomignil je z ramama.

— Tudi jaz sem plemič, — je rekel. — Jaz poznam le en cilj v svojem življenju, namreč pridobiti vas, Sigrid. Zame ni nikakega omahovanja več — in tudi za vas ne, — je dostavil pomembno.

— Ne? — je vprašala s svojim značilnim stranskim pogledom, ki je vzbudil v Spiniju vso strast.

— Absolutno ne, — je odvrnil resno.

— Torej lahko noč, — je odvrnila ter odšla počasi proti svoji sobi, v katero se je zaklenila. Ko je bila prosta strahu pred Spini, jem, so se ji vrstile vse stare misli in neprestano si je ponavljala v duhi:

— In ko ne bo Iris več ...

Naslednji dan je bil brez solncea, neprijeten, viharen in hladen, posledica nočne nevihte. Tudi morje je bilo še vedno razburkano in deževno-mrko razpoloženje se je kazalo tudi pri gostih, ki so se zbirali pri luncu.

Madama Kritoforovič je izjavila, da je dobila vsled nevihte migrenu. Boris je prišel z nagubanim čelom, kot posebljena skrb in Fuksa je izgledala ko da je jokala. Sigrid se je dala opravičiti in Spini je bil še bolj zamišljen in redkobeseden kot ponavadi. Tudi Iris ni bila takda kot običajno, ker je prečela skoro celo noč ob postelji svojega sinčka, ki je bil prehlajen. Le knez in profesor sta bila takda kot ponavadi.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Po zavzitem luncu se je cela družba razšla kajti na gradu je vladala angleška prostost in vsak gost je lahko počel kar je hotel. Iris je šla počivati, na prošnjo svojega moža in Saša je naprosila svojega strica, naj sedi nekoliko časa, da napravi skico njegovega portreta.

(Dalje prihodnjik.)

Mark Twain:

Jubilej.

Mesto Jamestown ob pacifiški železnici ni staro bogvekoliko čez 15 let, toda znano širom naše države. Ima železniško postajo in okroglo 2000 duš ali tudi nekoliko več. Natančne številke ni bilo nikdar mogoče ugotoviti, ker je prišla nenadoma vmes kakšna smrt ali je pa število znešal kak nov porod, za te duše skrbi sto salonov, v katerih se toči največ pristna žgana pijača. Poleg teh ima še javno toliko trgovin.

Markido bi ugnel misliti, da je to nekoliko preveč za dvatisoč duš. Toda temu ni tako.

Kakih sto ali dvesto milj od mesta pridelujejo namreč petrolej. Pri tej smrdeči tekočini zaposleni možje so pa vedno žejni. Niti se ne ustrašijo par sto milj dolgega pota, da si ugase svojo večno žejo.

Poleg teh odličnih stebrov človekoljubnih salonov ne smemo pozabiti še drugih enakovrednih podpor. To so možje, ki preganjajo nedolžne kosmate živali zavoljo njihove kožuhovine. Ko si ti možje mahove ali nastrele dovolj kožuhovine, jih pelje pot v Jamestown. Tu zamenjajo svojo kožuhovino za dolarje, streljivo in drugo orodje ter za žgano pijačo. — Največ seveda za poslednjo. Kdo bi jim to zameril? Saj so poprej meseci in meseci stradali in stojijo, ne prenašajo svoja suha grla od lovišča do lovišča.

Vsa policijska oblast v Jamestownu je bila od vsega početka osredotočena v rokah našega junaka, globoko izobraženega moža. Naš junak je Jak Patrik D'Onell. Ime je kaže, da so njegovi predniki svojedobno sadili, pridelovali in jedli krompir na zelenem otoku. Toda on, čigar praded je že stopil na ameriška tla, zavrgel je vse zveze z zelenim otokom in se poamerikanil od temne do podplatov.

Ako smo ravnokar približili, da je bila vsa policijska oblast v njegovih rokah, zapisali smo čisto in golo resnico. Jak Patrik D'Onell je bil namreč edini varuh javnega miru in reda v Jamestownu, vrhovni šef in svoj lastni podložnik v eni osebi.

Častivredni D'Onell seveda ni bil samec. Samski stan bi gotovo silno škodil njegovi odgovorni službi in ugledu. Oženjen je bil in hudoobni jeziki — kje takih ni! — so celo trdili, da je dvakrat oženjen. Pri tem ni treba misliti na kako bigamijo. Ker je to njegova zasebna zadeva, ne bomo vtikali v njo svojega nosu. Jako mlad je bil tedaj, ko si je poiskal družico za pot skozi življenje. Ko se je prvič med prvimi naselil v Jamestownu, bil je že oženjen in bogato blagoslovljen z zarodom. — Pravijo, da je to stara navada do devetega kolena pri otrocih železnice gotoka. Komaj so mu otroci dobro slekli svoje umazane otroške smee, pogljal jih je po svetu s trebluhom za kromoh. Od tedaj je s svojo boljšo polovico ostal sam v Jamestownu.

Svojo policijsko službo je opravljal z vso vnemo. Njegova službena vnema je bila tako silna, da se razni tolovaji in razbojniki slično zločinski sodrgo vred niso

SAMO 6 DNI PREKO

s ogromni parniki na olje

FRANCE — 3. aprila

PARIS 10. aprila.

Havre — Pariško pristanišče.

Kabine tretjega razreda s umivalniki in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pijača.

French Line
19 STATE ST. NEW YORK
ali lokalni agentje.

Kretanje parnikov - Shipping News

27. marca:
Olympic, Cherbourg; Ohlo, Cherbourg.

31. marca:
Berengaria, Cherbourg; Suffren, Havre; Arabic, Hamburg; Republica, Bremen.

3. aprila:
Majestic, Cherbourg; France, Havre; Volendam, Rotterdam; Muenchen, Bremen; Orduna, Hamburg.

7. aprila:
Mauretania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.

8. aprila:
Thuringia, Hamburg.

10. aprila:
PARIS, HAVRE; SKUPNI IZLET. Leviathan, Cherbourg; Homeric, Cherbourg; Belgeland, Cherbourg.

14. aprila:
Aquitania, Cherbourg; George Washington, Cherbourg, Bremen.

15. aprila:
De Grasse, Havre; Yourck, Bremen.

17. aprila:
Olympic, Cherbourg; Andania,

Hamburg, New Amsterdam, Rotterdam.

20. aprila:
Columbus, Bremen.

21. aprila:
Berengaria, Cherbourg; La Savoie, Havre; Pres. Harding, Bremen.

22. aprila:
Bremen, Bremen.

24. aprila:
Majestic, Cherbourg; France, Havre.

28. aprila:
Mauretania, Cherbourg; America, Bremen.

29. aprila:
Berlin, Bremen.

30. aprila:
Leviathan, Cherbourg; Homeric, Cherbourg.

22. maja:
PARIS, HAVRE, DRUGI SKUPNI IZLET.

22. junija:
MARTHA WASHINGTON, TRST; SKUPNI IZLET.

6. julija:
PRESIDENTE WILSON, TRST; DRUGI SKUPNI IZLET.

„Putujte pod ameriško zastavo“

Znižana cena tja in nazaj do LJUBLJANE

samo \$198.00 in več preko Cherbourg

VESELITE se varnosti in udobnosti na parnikih, katere lastuje in upravlja vlada Združenih držav. Poslužite se posebnih izletov, neprekosljivih udobnosti na kateremkoli parniku brodovlja United States Lines — parniki, ki plujejo pod ameriško zastavo.

Odločite se sedaj, da se pridružite izletu v Jugoslavijo na s.s. GEORGE WASHINGTON preko Brena

ki odpluje iz New Yorka 12. maja

Izlet bo osebno vodil Mr. J. Turk, upravitelj čehoslovaškega departamenta, ali pa izleta na s.s. PRESIDENT HARDING kateri odpluje iz New Yorka

2. junija

Ta izlet vodi Mr. U. J. Lazovich. Za vse podrobnosti glede odplutja United States brodovlja, S. S. Leviathan, S. S. George Washington, S. S. America, S. S. Republic, S. S. Pres. Harding, S. S. Pres. Roosevelt — vprašajte danes svojega lokalnega agenta ali pisite na

United States Lines

45 Broadway (Phone, Whitehall 2808) New York City

IZLETI V JUGOSLAVIJO

Prirejena sta dva posebna osebna vodena izleta na razkošnem parniku

RELIANCE

IZ NEW YORKA ODPLUJE

20. APRILA in 18. MAJA

pod vodstvom izbranih članov našega štaba, ki ne bodo skrbeli samo za udobnost in zabavo potnikov na krovu parnika, pač pa tudi vse potrebno uredili, da bodo hitro dospeli na svoj cilj po svojem prihodu v Hamburg.

Izletna vožnja tja in nazaj \$198

TRETI RAZRED

Od New Yorka do Ljubljane in nazaj

Preskrbite si pravočasno prostore

HAMBURG - AMERICAN LINE

SKUPNA SLUŽBA S

UNITED AMERICAN LINES

35-39 BROADWAY, NEW YORK

V JUGOSLAVIJO

TUKAJ SO DOBRE NOVICE

Nove ZNIZANE cene za tja in nazaj v tretjem razredu do Zagreba od \$198. do \$210.

V Beograd in nazaj — \$198.50 do \$210.50

Veliki parniki za vas, — vključno Majestic "največji parnik na svetu", Olympic, Homeric, Belgeland, Lspiland, Pittsburgh, Zealand, Arabic itd.

Vi lahko obiščete domovino ter se vrneta v Združene države z ameriškim vladnim dovoljenjem. Vprašajte pooblaščenega agenta ali

WHITE STAR LINE

RED STAR LINE

1 BROADWAY NEW YORK

ni efekt. Za poslednjega prevzame vsako jamstvo.

Tako je govorila siva volkulja. Njene jedrate besede so seveda popolnoma prepričale našega junaka. Ona pa je zela stvar v roke takoj in preudarno.

(Konec prihodnjik.)

POTREBUJEM

10 do 12 metrov za delati drva, plača od klastre \$4.00. Oglasiti se pri:

John Jančić,

R. F. D. 1, Dayton, N. Y.

(2x 24,25)

Slovensko Amerikanski Koledar

za leto 1926

ima sledečo vsebino:

Pesem

Koledarski del.

Poglavje o praznikih, letnih časih in mrkih.

Premogovna industrija v Ameriki.

Detektivska zgodba.

Svetovna mesta.

Divji konji v Montani.

Inženirska čuda preteklosti.

Gumij — novo zlato svetovne finance.

Strašna bolezen — rak.

Doživljaji lačnega v New Yorku.

Tam za brezami.

Sibirskie slike.

Abdel Krim.

Dogodek na ladji.

Angleški državnik Lord Curzon.

Pleme in pol na Norfolk otoku.

Strup v kriminalistiki.

Izgubljeni kontinent.

Življenje v morskih globočinah.

Prodiranje v polarno ozemlje.

Amudsen o svojem polarnem poletu.

Hjalmar Branting.

Kitajska.

Sunjatsen.

Koliko se popije na svetu.

Ustroj telesa in značaj.

Nuči novega koledarja.

Pavel Hindenburg.

Smrt Roberta La Folletta.

Doživljaji v džunglji.

Vpliv nikotina.

Židovska univerza.

Uporaba nekaterih zdravilnih rastlin.

Vpliv podnebja na duševno bolezn.

Raznoterosti.

Smešnice.

KOLEDAR KRASI OBILO RAZNIH SLIK.

Cena 50c

Naročite ga takoj, ker smo ga tiskali le omejeno število.

'GLAS NARODA'
82 CORTLANDT STREET
NEW YORK CITY

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI

v "Glas Naroda".